

1.1 ประวัติความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา

ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง แต่การพัฒนาที่รวดเร็วนั้น ได้ก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย อาทิเช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหามลภาวะเป็นพิษ ปัญหาการก่ออาชญากรรม เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ ปัญหาการก่ออาชญากรรมถือว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งรีบแก้ไข และการแก้ไขต้องใช้วิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้กระทำความผิดมีทั้งเด็กและเยาวชนและผู้ที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว แต่การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้น จัดว่าเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขเยียวยาเป็นอันดับแรก เนื่องจากหากเด็กและเยาวชนไม่ได้รับการแก้ไขชี้แนะในสิ่งที่ถูกต้อง ในอนาคตเด็กและเยาวชนนั้นก็จะมีโอกาสที่จะประกอบอาชญากรรมที่รุนแรงขึ้นได้ ดังนั้น นักอาชญาวิทยาจึงมุ่งความสนใจไปยังปัญหาการกระทำความผิดของเด็กเพราะเด็กเปรียบเสมือนไม้อ่อนที่สามารถจะตัดได้¹ แม้ว่าเด็กและเยาวชนจะเคยถึงขั้นลงมือกระทำความผิดแล้วก็ตาม หากเด็กและเยาวชนได้รับการแก้ไขเยียวยาโดยถูกวิธี ก็ยังสามารถที่จะทำให้เด็กนั้นกลับตนเป็นคนดีต่อไปในอนาคต ซึ่งเท่ากับเป็นการลดจำนวนอาชญากรไปในตัว ในทางตรงกันข้าม หากการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนไม่ได้รับความสนใจเพราะเห็นว่าเป็นความผิดเล็กน้อยๆ ที่ไม่ร้ายแรง มุ่งแต่จะปราบปรามเฉพาะการกระทำความผิดของผู้ใหญ่ เป็นที่เชื่อได้ว่าเด็กและเยาวชนเหล่านั้น มีโอกาสที่จะกลายเป็นอาชญากรในอนาคต และนอกจากนี้ในรายที่ยังไม่ถึงขั้นกระทำความผิด แต่มีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม เช่น ประพฤติเสเพล เกเร ชอบรังแกผู้อื่น หรือเป็นเด็กมีปัญหา ถ้าอาศัยกฎหมายอาญาแต่เพียงอย่างเดียวจะไม่สามารถเข้าไปเกี่ยวข้องกับเด็กประเภทนี้ได้ ซึ่งถ้าหากปล่อยไว้ไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยา ชี้แนะว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะกลายเป็นปัญหาของสังคมต่อไป

ทั้งนี้ จากแนวพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช แสดงให้เห็นว่า พระองค์ทรงเล็งเห็น ปัญหาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมว่า เป็นปัญหาสำคัญที่ทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันแก้ไข ป้องกัน เพราะเด็กและเยาวชนนั้นเป็นผู้ที่จะกำหนดอนาคตของประเทศ

¹ สุธินี รัตนวราท , กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน , พิมพ์ครั้งที่ 2 , (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดกิ่งจันทร์การพิมพ์ , 2532) , หน้า 1

ชาติ มีผู้กล่าวว่า“เด็กและเยาวชน มีความสำคัญต่อชาติยิ่งกว่าสิ่งใด เพราะเด็กและเยาวชนจะเป็นผู้นิยามอนาคตของชาตินั้นเอง”² ด้วยเหตุนี้สวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญโดยเฉพาะ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน แม้ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านกฎหมายและสังคม แต่การแก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดย่อมจะมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากกว่าการลงโทษแต่เพียงอย่างเดียว

แนวความคิดของสังคมแต่ก่อน เห็นว่าเด็กที่เกิดมาย่อมได้รับการถ่ายทอดอุปนิสัยมาจากทางกรรมพันธุ์ เด็กที่ประพฤติตัวเกเรชอบลักเล็กขโมยน้อย ถูกมองว่า เป็นเด็กที่มีสันดานชั่วร้ายไม่มีทางที่จะแก้ไขได้ สังคมตั้งข้อรังเกียจเด็กเหล่านี้ อยากจะให้เด็กเหล่านี้ไปให้พ้นจากสังคม หรือให้จับไปคุมขังเสีย ด้วยวิธีการรุนแรง เมื่อเด็กกระทำความผิดก็ถูกลงโทษเช่นเดียวกับผู้ใหญ่กระทำความผิด ในสมัยก่อนมีหลายประเทศถึงกับมีการลงโทษประหารชีวิตเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดด้วย เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดและถูกลงโทษจะนำไปชังร่วมกับผู้ใหญ่ เมื่อเด็กและเยาวชนเข้าไปอยู่ในคุกปะปนกับนักโทษที่เป็นผู้ใหญ่ ก็จะถูกคนที่โตกว่ารังแก รวมทั้งจะได้รับการถ่ายทอดสิ่งชั่วร้ายหรือความประพฤติในทางเสียหายที่ร้ายแรงยิ่งขึ้น ทำให้มีความชัดเจนในการก่ออาชญากรรม อันเป็นผลทำให้เด็กเหล่านั้นรับการถ่ายทอดสิ่งชั่วร้ายจนยากแก่การแก้ไข

ต่อมานักอาชญาวิทยาได้เปลี่ยนแปลงแนวความคิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กใหม่ว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดไม่ใช่จะเป็นสันดานโดยกำเนิด เด็กกระทำความผิดเป็นเพราะได้รับความชั่วร้ายหรือสิ่งที่ไม่ดีในภายหลัง และอยู่ในวิสัยที่จะแก้ไขให้กลับตัวเป็นคนดีได้ การกระทำความผิดอาจเป็นเพราะความอ่อนแอแห่งจิตใจ ความไม่เสถียรบาปัญญา ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ในแง่เจตนาและการกระทำ เด็กย่อมมีความยังคิดน้อยกว่าผู้ใหญ่ การที่จะใช้วิธีการลงโทษเด็กที่กระทำความผิดเท่าเทียมกับผู้ใหญ่ จึงเป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง และการปฏิบัติต่อเด็กที่กระทำความผิดด้วยวิธีการรุนแรงก็ดี ตั้งข้อรังเกียจ การผลักดันให้เด็กที่กระทำความผิดออกจากสังคมก็ดี ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กเข้าไปสู่การเป็นอาชญากรต่อไปในอนาคต

ดังนั้น แนวความคิดที่มีต่อเด็กที่กระทำความผิดในปัจจุบัน จึงได้วางหลักที่จะปฏิบัติต่อเด็กที่กระทำความผิดในลักษณะที่หลีกเลี่ยงวิธีการเก่า ๆ โดยการแยกเด็กที่กระทำความผิดออกจากอาชญากรผู้ใหญ่ ซึ่งวิธีปฏิบัติต่อเด็กก็แตกต่างกับผู้ใหญ่ตั้งแต่ขั้นจับกุม การควบคุม การพิจารณา การพิพากษา เพื่อมิให้เกิดการประจานเด็ก ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกต่อต้านหรือรู้สึกถูกลดทอน โดยแนวความคิดใหม่นี้จะทำให้

² สุด สุตรา,“สวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนไทย”,อุลพาท เล่ม 3 ปีที่ 3 (มีนาคม,2499),หน้า 147

เรียบเรียงตามที่ได้บันทึกพระสุรัสวดีไว้ในวารสารที่คณะกรรมการจัดงานวันรพี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เข้าเฝ้าฯ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันที่ 9 มีนาคม พ.ศ.2513.

เด็กที่กระทำความผิดนั้น รู้สึกว่าสังคมยังต้อนรับเขาอยู่ ตลอดจนไม่ให้มีใบแดงแจ๋งโทษหรือมีประวัติอาชญากร การวิวัฒนาการได้ก้าวมาจนถึงขั้นแยกการพิจารณาพิพากษาคดีระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในศาลพิเศษต่างหากจากศาลผู้ใหญ่ ก็คือ ศาลเยาวชนและครอบครัว รวมทั้งใช้กฎหมายพิเศษ (ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534) สำหรับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ ซึ่งจุดมุ่งหมายหลักที่สำคัญก็เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดให้กลับตัวเป็นคนดี แต่ทั้งนี้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความร่วมมือ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นปรับตัวเข้ากับสังคมได้โดยไม่รู้สึกรู้ว่าตนมีปมด้อย การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนจึงต้องคำนึงว่า เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กยิ่งกว่าที่เพื่อลงโทษ ประกอบกับคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมควบคู่กันไป ดังนั้น แนวความคิดที่ถือว่า ไม่ว่าจะเป็เด็กหรือผู้ใหญ่ เมื่อกระทำความผิดอาญาก็เป็นอาชญากรและต้องถูกลงโทษเช่นเดียวกันนั้น เป็นแนวความคิดที่ล้าสมัย ถูกยกเลิกไปเป็นส่วนใหญ่ เด็กสมควรที่จะได้รับการปฏิบัติ ในลักษณะที่เป็นการแก้ไขเยียวยา มากกว่าที่จะถูกลงโทษ

เมื่อพิจารณาทางด้านกฎหมายและสังคม ความประพฤติของเด็กและเยาวชนซึ่งฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมนั้น เราอาจแยกได้เป็น 2 ประการ ได้แก่ กฎเกณฑ์ที่เป็นทางการ และกฎเกณฑ์ที่ไม่เป็นทางการ สำหรับกฎเกณฑ์ที่เป็นทางการในที่นี้ได้แก่ กฎหมายที่ตราขึ้นใช้บังคับและกำหนดความประพฤติบุคคลทุกคนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ นอกจากนี้รัฐยังได้ตรากฎเกณฑ์กำหนดความประพฤติสำหรับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ เรียกว่า ความผิดเกี่ยวกับสถานะของบุคคล ซึ่งความผิดนี้ไม่ใช่บังคับสำหรับผู้ใหญ่³

ในกรณีที่เด็กและเยาวชนได้กระทำการอันกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด รวมทั้งกฎหมายที่กำหนดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนเหล่านั้นก็จะเข้าสู่ระบบกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็ก ซึ่งหน่วยงานที่จะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องจัดการ ก็คือ ตำรวจ สถานีพินิจ ศาลเยาวชนและครอบครัว พนักงานคุมประพฤติ รวมทั้งสถานฝึกและอบรมต่างๆ เป็นต้น

เมื่อศาลได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีจนเสร็จสำนวนแล้ว ในกรณีที่มีคำพิพากษาว่าเด็กหรือเยาวชนได้กระทำความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง ศาลอาจจะมียคำสั่งกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติแก่เด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดนั้นแทนการพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ซึ่งการคุมประพฤติ ก็คือ การแก้ไขผู้กระทำความผิดโดยศาลมีคำสั่งปล่อยตัวไปด้วยความไว้วางใจว่า ผู้นั้นจะประพฤติตัวดีตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด และ

³ ประธาน วัฒนวานิชย์ "กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน : การศึกษาเฉพาะกรณีโครงการวิจัยเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2537) ., หน้า 1

อยู่ในความสอดคล้องและของพนักงานคุมประพฤติ มาตรการการคุมประพฤติดังกล่าว ถือเป็นมาตรการในการไม่ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดอย่างหนึ่ง หรือในกรณีที่ศาลเห็นว่าการกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤดิยังไม่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดนั้น ศาลก็จะมีคำสั่งให้เด็กหรือเยาวชนเข้ารับการฝึกและอบรม ซึ่งการฝึกและอบรมนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบก็คือ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือสถานฝึกและอบรมที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกและอบรม⁴ การที่ศาลมีคำสั่งให้เข้ารับการฝึกและอบรมก็เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนที่ได้กระทำความผิด และเป็นการคุ้มครองประชาชนและสังคมให้ได้รับความปลอดภัยไปในตัวด้วย

การฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือสถานฝึกและอบรมที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกและอบรม มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมแก้ไข พื้นฟูความประพฤติ และฝึกอาชีพตามความเหมาะสม แต่มาตรการส่งไปฝึกและอบรมนี้ เป็นมาตรการในการควบคุมตัวเด็กและเยาวชนอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการนำตัวเด็กและเยาวชนออกจากสถานครอบครัว ดังนั้นหากมีการควบคุมตัวเด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรมนานเกินไป ก็อาจส่งผลกระทบต่ออาการปรับตัวของเด็กและเยาวชน ให้เข้ากับครอบครัวหรือสังคม เมื่อเด็กและเยาวชนนั้นพ้นระยะเวลาการฝึกและอบรม

นอกจากนี้ ในกรณีที่ศาลพิจารณาแล้วพิพากษาว่าเด็กและเยาวชนไม่ได้กระทำความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง แต่หากศาลเห็นว่าพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนน่าที่จะมีโอกาสกระทำความผิดขึ้นมาได้ ศาลก็มีอำนาจที่จะสั่งคุมประพฤติเด็กและเยาวชนได้⁵ หากศาลเห็นสมควร ซึ่งอำนาจนี้เป็นอำนาจพิเศษของศาลเยาวชนและครอบครัวที่แตกต่างจากศาลธรรมดา หากเด็กและเยาวชนผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ ศาลก็มีอำนาจเรียกตัวเด็กมาตักเตือนหรือส่งตัวเด็กและเยาวชนไปเข้ารับการฝึกและอบรม

เมื่อเปรียบเทียบการคุมประพฤติซึ่งเป็นมาตรการไม่ควบคุมตัวกับการส่งตัวเด็กและเยาวชนไปยังสถานฝึกและอบรมซึ่งเป็นมาตรการควบคุมตัว มาตรการทั้งสองแบบยังมีข้อจำกัดและข้อโต้แย้งอยู่ในตัวเอง จึงควรมหามาตรการเสริมมาใช้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้การแก้ไข พื้นฟูความประพฤติของเด็กและเยาวชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลในทางอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา

⁴ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

พ.ศ. 2534 , มาตรา 20

⁵ อ้างแล้ว , มาตรา 101

มาตรการหนึ่งที่ควรพิจารณานำมาปรับใช้กับการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดหรือมีพฤติกรรมที่น่าจะกระทำความผิด ได้แก่ มาตรการศูนย์ควบคุมผู้กระทำความผิด ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดแบบกึ่งควบคุมตัว โดยผู้กระทำความผิดจะถูกควบคุมตัวเฉพาะบางเวลา ผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนยังคงมีอิสรภาพในการที่จะทำงาน หรือเรียนหนังสือและอาศัยอยู่กับครอบครัวตามปกติ ในขณะที่เดียวกันก็จะถูกจำกัดเวลาบางส่วน เพื่อเข้ารับการศึกษอบรมแก้ไขความประพฤติ หรือทำงานบริการสาธารณะ เพื่อเป็นการชดเชยความเสียหายจากการกระทำความผิดคืนให้แก่สังคมทางหนึ่งด้วย

แนวความคิดในการใช้มาตรการศูนย์ควบคุมผู้กระทำความผิด เป็นมาตรการหนึ่งซึ่งในประเทศอังกฤษนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นทางเลือกหนึ่งของศาลที่จะพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิดให้เหมาะสมกับตัวผู้กระทำความผิด และเป็นการลดช่องว่างในความแตกต่างของการกำหนดวิธีการที่ใช้กับผู้กระทำความผิดโดยใช้มาตรการควบคุมตัวกับมาตรการไม่ควบคุมตัว ดังนั้น หากมีการศึกษามาตรการศูนย์ควบคุมมาใช้ในประเทศไทยอาจก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปรับปรุงแก้ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดหรือมีพฤติกรรมที่น่าจะกระทำความผิดได้อย่างสัมฤทธิ์ผลอีกทางหนึ่งด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อทราบแนวทางในการลงโทษผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนตามกฎหมายของประเทศไทยในปัจจุบัน
2. เพื่อทราบถึงปัญหาในการบังคับใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนของประเทศไทยในปัจจุบัน
3. เพื่อกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการแก้ไข เยียวยา แก้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด นอกเหนือจากมาตรการที่มีอยู่ในปัจจุบัน

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

มาตรการทางกฎหมายสำหรับเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 มาตรา 100 เป็นอำนาจพิเศษของศาลในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นจำเลยไม่มีความผิด ถ้าศาลเห็นว่ามีความเห็นสมควรจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับความประพฤติของเด็กและเยาวชน ศาลมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขการคุมประพฤติได้ 6 อย่าง ตามมาตรา 100 (1) - (6) โดยกำหนดข้อเดียวหรือหลายข้อก็ได้ ถ้าหากเด็กและเยาวชนผิดเงื่อนไขตามมาตร

100 ก็มีมาตรการซึ่งเป็นสภาพบังคับตามมาตรา 101 คือ ศาลสามารถเรียกเด็กและเยาวชนมาตั้งเดือนก็ครั้งก็ได้ หรือส่งตัวเด็กและเยาวชนไปกักและอบรม หรือฝึกและอบรมในสถานพินิจ หรือสถานฝึกและอบรมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 20 (2) เป็นเวลาไม่เกิน 1 ปี หรือไม่เกินเด็กและเยาวชนนั้นมีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์ แต่มาตรการที่เป็นสภาพบังคับตามมาตรา 101 นี้ เป็นมาตรการที่ต้องควบคุมตัวเด็กและเยาวชนไว้ในสถานฝึกและอบรม ซึ่งเป็นสถานฝึกและอบรมเดียวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จึงเห็นได้ว่ามาตรการที่เป็นสภาพบังคับดังกล่าว ยังเป็นมาตรการที่ไม่เหมาะสม โดยที่หลักมาตรการที่นำมาใช้กับเด็กและเยาวชนนั้น จะต้องเป็นมาตรการที่มุ่งที่จะแก้ไข พื้นฟูพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนมากกว่าที่จะมุ่งลงโทษ แนวทางหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้เป็นสภาพบังคับแทน ก็คือ การนำเอามาตรการศูนย์ควบคุมผู้กระทำความผิด ซึ่งเป็นหนึ่งในหลายมาตรการที่ใช้กับเด็กและเยาวชนในต่างประเทศ และจัดว่าเป็นมาตรการที่ควบคุมตัวมาใช้ ทั้งนี้เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องและตรงตามเจตนารมณ์และหลักการคุมประพฤติ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการนำมาตรการศูนย์ควบคุมผู้กระทำความผิดมาใช้กับผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน
2. ทำให้ทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กและเยาวชนโดยการส่งไปศึกษาหรือฝึกอบรมแทนการลงโทษทางอาญา
3. ทำให้ทราบหลักการคุมประพฤติเด็กหรือเยาวชน และมาตรการที่นำมาใช้กับเด็กและเยาวชน

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาจะมุ่งเน้นศึกษากระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนภายหลังศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว และศาลได้มีคำสั่งให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเข้ารับการฝึกและอบรมยังสถานฝึกและอบรม และการคุมประพฤติเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้กระทำความผิด แต่มีพฤติกรรมที่น่าจะกระทำความผิด โดยศึกษาเน้นอำนาจของศาลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ประกอบกับประมวลกฎหมายอาญา และนำกฎหมายต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกและอบรมเด็กและมาตรการศูนย์ควบคุมผู้กระทำความผิดมาศึกษาเปรียบเทียบ เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขเยียวยาความประพฤติของเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมต่อไป